

Sygn. akt II KK 312/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **J. A.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 12 grudnia 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego

z dnia 22 listopada 2011 r., sygn. akt III K 552/11,

**uchyla pkt I zaskarżonego wyroku w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny i sprawę w tym
zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w W .**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 22 listopada 2011 r., sygn. III K 552/11, w sprawie J. A. skazanego prawomocnymi wyrokami jednostkowymi:

1. Sądu Rejonowego, sygn. akt XIV K 286/04, z dnia 4 maja 2004 r. za popełniony w dniu 1 lutego 2004 r. czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat

próby, karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda i dozór kuratora, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 26 lutego 2007 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w sprawie V K 874/04 z dnia 31 sierpnia 2004 r., za popełniony w dniu 4 lipca 2004 r. czyn z art. 193 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności połączonej z obowiązkiem wykonywania pracy w wymiarze 30 godzin miesięcznie, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 4 lipca 2004 r., a którą to karę następnie postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 11 września 2008 r. zamieniono na 90 dni pozbawienia wolności,

3. Sądu Rejonowego, sygn. akt XIV K 439/04, z dnia 3 września 2004 r. za popełniony w dniu 20 marca 2004 r. czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 80 zł każda, którą to karę postanowieniem z dnia 30 listopada 2007 r. zamieniono na 30 dni pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego, sygn. akt II K 104/05, z dnia 30 czerwca 2005 r. za popełniony w dniach 28 października 2004 r. – 2 grudnia 2004 r. czyn z art. 282 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 2 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,

5. Sądu Rejonowego, sygn. akt III K 1814/03, z dnia 3 września 2009 r. za popełniony w dniu 2 marca 2003 r. czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności i obowiązek naprawienia szkody,

6. Sądu Rejonowego w sprawie XIV K 519/10, z dnia 29 lipca 2010 r. za popełniony w dniu 30 stycznia 2010 r. czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności połączonej z obowiązkiem świadczenia pracy w wymiarze 40 godzin miesięcznie, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, przy czym na poczet kary zaliczony został okres zatrzymania w dniu 30 stycznia 2010 r.;

na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył kary pozbawienia wolności i kary grzywny, orzeczone wyrokami ujętymi w pkt 1, 3 i 5 części wstępnej orzeczenia i wymierzył J. A. karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 80 zł (pkt I); stwierdził, że w pozostałej części wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt II); na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w odniesieniu do wyroków wskazanych w pkt 2, 4 i 6 umorzył (pkt III).

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją z dnia 23 stycznia 2012 r. obrońca skazanego, zarzucając rażąco niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny (k. 115 – 116), którą następnie cofnął, składając pisemne oświadczenie z dnia 25 stycznia 2012 r. (k. 118).

W związku z tym, Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 15 marca 2012 r., na podstawie art. 432 k.p.k. postanowił pozostawić bez rozpoznania cofnięty środek odwoławczy. Tym samym wyrok łączny uprawomocnił się w dniu 15 marca 2012 r. (k. 172 – 173).

Kasację w przedmiotowej sprawie wniósł Prokurator Generalny zaskarżając powyższy wyrok na korzyść skazanego J. A. „w zakresie pkt I części dyspozytywnej” i na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 86 § 2 k.k., polegające na wadliwym określeniu w wyroku łącznym stawki dziennej kary grzywny w kwocie przekraczającej wysokość najwyższej stawki dziennej ustalonej w wyrokach jednostkowych podlegających łączeniu. W konkluzji wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego w zakresie pkt I części dyspozytywnej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, bowiem wyrok łączny Sądu Rejonowego zapadł z rażącym naruszeniem prawa materialnego.

Sąd Rejonowy orzekając w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie dostrzegł, że stawki dzienne kar grzywny podlegających łączeniu, orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego z dnia 4 maja 2004 r., sygn. akt XIV K 286/04 i z dnia 3 września 2004 r., sygn. akt XIV K 439/04, zostały ustalone w wysokości 10 zł (k. 58 akt Sądu Rejonowego, sygn. XIV K 439/04 i k. 90 – 91 akt Sądu Rejonowego, sygn. akt III K 552/11). W wyroku błędnie bowiem wskazano, że w sprawie XIV K 439/04 orzeczono wobec skazanego m.in. karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 zł, gdy z dołączonych akt bezspornie wynika, iż wysokość jednej stawki dziennej ustalono na kwotę 10 złotych.

Zgodnie z art. 86 § 2 k.k., wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3

k.k., przy czym wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.

Jeżeli podczas orzekania o karze łącznej grzywny określono na nowo stawkę dzienną w kwocie przekraczającej najwyższą stawkę ustaloną poprzednio w jednym z połączonych wyroków, stanowi to rażące naruszenie zasady orzekania kary łącznej grzywny, przewidzianej w art. 86 § 2 k.k. i niewątpliwie ma istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2008 r., II KK 295/07, R – OSNKW 2008, poz. 254 CD).

W realiach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy błędnie przyjął w pkt 3 części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego, że kara grzywny orzeczonej w sprawie o sygn. akt XIV K 439/04 wynosiła 60 stawek dziennych po 80 zł każda stawka, podczas gdy w rzeczywistości wysokość tej stawki została określona na kwotę 10 zł, wskutek czego wadliwie orzekł w pkt I części dyspozytywnej o wysokości stawki dziennej kary łącznej grzywny, ustalając ją w kwocie 80 złotych.

Stąd też Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną, uchylił pkt I zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny i w tym zakresie przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W trakcie ponowionego postępowania Sąd Rejonowy będzie zobowiązany do respektowania wskazanego wyżej przepisu prawa materialnego. Na marginesie należy zauważyć, że bezpośrednio odczytanie wskazanego w kasacji zakresu zaskarżenia mogłoby prowadzić do wniosku, iż kasacja jest częściowo niezasadna ponieważ w pkt I zaskarżonego wyroku orzeczono także o karze łącznej pozbawienia wolności. Jednakże lektura zarzutu kasacyjnego oraz uzasadnienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia nie pozostawia wątpliwości co do tego, że rzeczywistym zakresem zaskarżenia objęte zostało wyłącznie rozstrzygnięcie o karze łącznej grzywny. W konsekwencji uznać należało, że kasacja jest oczywiście zasadna w całości, co koresponduje z częścią dyspozytywną wyroku Sądu Najwyższego.